

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5671/2018
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Саша Табаковић, адвокат из ..., против противника предлагача Градске општине Чукарица Београд, чији је заступник Општинско јавно правобранилаштво, Градске општине Чукарица са седиштем у Београду и крајњег корисника Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове из Београда, ради одређивања накнаде за експрописано земљиште, одлучујући о ревизији предлагача АА изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 591/17 од 07.08.2018. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија предлагача АА изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 591/17 од 07.08.2018. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 647/13 од 14.12.2015. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор пресуђене ствари противника предлагача. Ставом другим изреке, одбачен је предлог предлагача којим су тражили да се одреди накнада за изузето грађевинско земљиште, к.п. бр. ... КО ..., површине 12.847 м2, ранијег земљишно - књижног сувласника сада пок. ВВ са 1/6 иделног дела и обавезе крајњи корисник Република Србија – Министарство одбране да исплати накнаду по решењу заменика министара Народне одбране генерал пуковника Гошњак Ивана Пов. бр. 2624/52 од 12.12.1952. године. Ставом трећим изреке, обавезани су предлагачи да противнику предлагача Градској општини Чукарица на име трошкова ванпарничног поступка плате 141.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су предлагачи да крајњем кориснику Републици Србији, Министарству одбране на име трошкова ванпарничног поступка плате 139.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 591/17 од 07.08.018. године, одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач АА је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/1, 87/18), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, нити је другостепени суд доношењем побијаног решења учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Пов бр. 2624/52 од 12.12.1952. године, у корист општенородне имовине, за потребе Министарства народне одбране извршена је потпуна експропријација непокретне имовине у КО ..., између осталог из ЗКУЛ бр. 433, део парцеле бр. 1934, њива површине 1ха 28а 47 м², власништво ВВ са 1/6 идеалних делова. Правноснажним и извршним решењем Одељења за финансије НОО Чукарица 03 бр. 9187/2-59 од 22.11.1961. године одређена је накнада за предметну непокретност у износу од 107.059,00 динара. Предлагачи су, као правни следбеници ВВ, пред Другим општинским судом у Београду покренули ванпарнични поступак са истим предлогом као у овом поступку, у коме је донето правноснажно решење Р1/08 од 18.12.2008. године, којим је предлог одбачен, као недозвољен. Након тога, поред овог поступка, предлагачи су покренули и парнични поступак пред Вишим судом у Београду, у ком поступку су тражили да се утврди да имају право на накнаду за експроприсану 1/6 од 1 ха 28 а 47 м² од ВВ, решењем заменика министра Народне одбране генерал пуковника Гошњак Ивана Пов. бр. 2624/52 од 12.12.1952. године односно свако од њих са по 1/12, што би тужена Градска општина Чукарица и Република Србија, Министарство одбране, Војно медицински центар Београд били дужни признати и трпети, затим да се обавезе тужена Република Србија, Министарство одбране, Војно медицински центар Београд да им исплати 58.050.322,58 динара, са каматом, на име накнаде за 1/6 ВВ од експроприсаног земљишта – део к.п. бр. 1934 КО ... у површини од 1 ха 28 а 47 м², а евентуалним захтевом да се обавезе тужена Градска општина Чукарица да им на име накнаде штете због незаконитог поступања органа ГО Чукарица, недоношењем решења о начину исплате накнаде ВВ, одређену решењем НОО Чукарица 03 бр. 9187/2-59 од 22.11.1961. године исплати 58.050.322,58 динара, са каматом, који захтеви су правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 814/11 од 13.05.2013. године одбијени, као неосновани.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да је правилан закључак нижестепених судова да се у овом случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, јер је о накнади за експроприсану предметну непокретност одлучено правноснажном судском одлуком - пресудом Вишег суда у Београду П 814/11 од 13.05.2013. године.

Чланом 294. став 1. тачка 4. ЗПП, прописано је да суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује, ако утврди да је ствар правноснажно пресуђена.

За основаност приговора пресуђене ствари потребно је да осим идентитета странака постоји идентитет предмета спора, као и идентитет чињеничног основа. Сагласно наведеном, нижестепени судови су правилно закључили да је основан истакнути приговор пресуђене ствари, односно да осим идентитета странака, постоји идентитет предмета спора (исплата накнаде за експрописану непокретност), као и идентитет чињеничног основа (експропијација), када се има у виду шта се у овом поступку тражи, као и да је правноснажном пресудом Вишег суда у Београду П 814/11 од 13.05.2013. године одлучено о захтеву предлагача, којим су тражили да се утврди њихово право на наканду за експрописану 1/6 предметне парцеле од њиховог правног претходника, ВВ, као и о захтеву којим су тражили да се обавезе Република Србија, Министарство одбране, Војно медицински центар Београд да им исплати наканду за 1/6 експрописаног земљишта – дела к.п. бр. 1934 КО С обзиром да се ради о правноснажно пресуђеној ствари, то је правилно предлог одбачен.

Стога се неосновано у ревизији предлагача АА указује да није основан истакнути приговор пресуђене ствари.

Наводи ревизије да није цењен навод жалбе да је ББ повукла предлог за одређивање накнаде су без утицаја на другачију одлуку, с обзиром да је ревизију изјавио само предлагач АА.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић